

Nieuwjaarstoespraak op 12 januari 2014 in GlaZ door Géry Cappon, N-VA voorzitter afdeling Zedelgem

Dames en heren, beste vrienden,

Het is een jaarlijkse traditie dat we met z'n allen in de maand januari elkaar een voorspoedig, gelukkig en gezond nieuw jaar wensen. Graag sluit ik mij vandaag bij deze gewoonte aan: een fantastisch 2014 voor jullie allemaal en aan al wie jullie liefhebben.

Maar wat kan ik jullie op het politieke vlak wensen? Hierbij wil ik uitgaan van de titel van één van de vele romans van wijlen Hugo Claus, met name de 774-pagina-dikke roman ***Het verdriet van België***. Laat me toe om deze titel te parafraseren: geen België zonder verdriet of zolang de huidige Belgische structuren stand houden, zal het verdriet ook stand houden.

Inderdaad, in Wallonië is het stemgedrag overwegend links, in Vlaanderen daarentegen wordt overduidelijk een meer rechtse stem uitgebracht. Dit heeft voor gevolg dat dag in dag uit over alle mogelijke beleidssectoren heen een compromis moet worden gevonden. Een compromis, waarbij onze zuiderburen niet gelukkig zijn: zij krijgen oplossingen die niet stroken met hun stemgedrag; ook wij Vlamingen zijn ontevreden. Diezelfde besluiten stemmen nog veel minder met onze verwachtingen, wensen, laat staan eisen, overeen.

Het is met andere woorden overduidelijk: met de huidige zesde staatshervorming worden onze instellingen nog ingewikkelder en complexer dan voorheen. Juridische spitstechnologie zal niet langer voldoende blijken. Moeten wij dan, beste vrienden, pessimistisch, neerslachtig en moedeloos worden? Helemaal niet! Wij hebben N-VA. N-VA heeft met interne en externe deskundigen de toestand bestudeerd, geanalyseerd, maar vooral realistische en haalbare oplossingen voor de Belgische problematiek aangereikt. N-VA wil **Verandering voor Vooruitgang**. Die verandering ligt bij het confederale model, dat in congreteksten is neergeschreven en dat vandaag over drie weken in Antwerpen aan de leden ter goedkeuring wordt overgelegd.

Is dit confederalisme, beste vrienden, het **doel** van N-VA? Neen, neen en nogmaals neen: confederalisme is voor N-VA het **middel** bij uitstek om haar doelstellingen te bereiken, die zich situeren op vlak van welvaart en welzijn van de Vlaamse bevolking en haar leefwereld. Confederalisme is met andere woorden een middel, een instrument, een werkinstrument om de doelstellingen te bereiken.

Beste vrienden, is het op vandaag nog de moeite waard om te werken, de moeite waard om te ondernemen, de moeite waard om te sparen of om je verantwoordelijkheid in de maatschappij op te nemen? N-VA wil het allemaal opnieuw de moeite waard maken. In de eerste plaats moeten de overheidsfinanciën drastisch aangepakt worden: de staatsschuld beloopt op vandaag meer van 100 procent van het bnp. Onze economie sputtert, omdat de lasten op arbeid en onze ondernemingen torenhoog zijn. De economie is de motor van alles, maar de economie krijgt niet wat ze verdient.

En dan hoor ik sommigen luidop denken: is N-VA een liberale partij? Neen, beste vrienden: N-VA is geen liberale partij, evenzeer is N-VA geen neoliberale partij. N-VA is een gemeenschapsvormende partij voor ruim 6 miljoen Vlamingen, ongeacht rang of stand. N-VA is geen partij, waarin we de bevolkingsklassen in hokjes plaatsen. Het is niet de arbeider tegenover de industrieel, het is niet de ambtenaar tegenover de gehandicapte, het is niet de bediende tegenover het vrije beroep ... N-VA is er voor alle Vlamingen! En dreigt er toch iemand, buiten zijn/haar wil om uit de boot te vallen, zal N-VA alles in het werk stellen om ook die mens aan boord te houden. Het sociale luik van N-VA is meer dan de moeite waard.

Mag ik, beste vrienden, met een wens voor jullie allemaal besluiten? **Ik druk de wens uit dat in 2014 *Het Verdriet van België* plaats ruimt voor een sprankelend, wervelend en vreugdevol Vlaanderen.**